

Posudek vedoucího bakalářské práce

Lucie Musilová: Konstruktivismus ve výuce názvosloví organické chemie

Zadáním práce bylo dopracovat alternativní metodiku výuky názvosloví organické chemie a následně ji pilotně ověřit. Autorka práce se svého úkolu zhostila s velkým zápalem. Původní metodika doznala nemalého množství změn, které se v pozdějším šetření ukázaly jako opodstatněné.

Systém Theses nenalezl shody s jinou prací. Mnohé náležitosti práce nesou známky absence diplomového semináře, na kterém by měli studenti prostor nejen se informovat o způsobu psaní abstraktu nebo stylu citování, ale i prostor učit se tvůrčímu psaní. Předkládané práci lze vytknout, že její text místy působí chaoticky. Je z něj ovšem jasné, co má autorka na mysli. Způsob, jakým myšlenky vyjadřuje je v určitých pasážích značně krkolomný (např. úvod, poslední věta kap. 2.1.3). Pokud jde o citace, autorka dodržuje předepsanou normu ČSN ISO 690, avšak místy se dopouští chyb, jako je chybějící interpunkce za vloženou citací. K několika gramatickým chybám autorka přidává místy nevhodný jazyk např. str. 25 „Při představení základních směrů se podívám..., to pak porovnám.“, čtenáře bije do očí i místy násilné uvádění kapitol. Většinu z těchto prohrěšků však lze přičíst tomu, že jde o první práci podobného charakteru, kterou autorka zpracovala.

Z faktických poznámek k práci je nutno uvést následující: na str. 28 autorka odkazuje na revidovanou Bloomovu taxonomii, ale cituje textem původní taxonomie, ač je práce zaměřena na organické názvosloví, ve směsi propanu a butanu autorka zaměnila pomlčku a spojovník (s. 49). V interpretační části práce není uvedeno, jak se autorka dobrala k hodnotám na ose y (4, 3,5, 3, atd.).

Přes výše uvedené poznámky máme před sebou kvalitní práci, která splňuje požadavky na bakalářskou práci. Svým zájmem autorka oprášila již dříve vytvořenou metodiku, ověřením metodou expertního posouzení navíc získala několik velmi cenných kontaktů na učitele, kteří s povděkem kvitovali podobnou práci a jsou ochotni nadále s katedrou spolupracovat. Rovněž souhrn nejdůležitějších změn v tvorbě názvů organických sloučenin je pro další práci velice užitečný. Studentka prokázala dobrou orientaci v současných edukačních strategiích, což v množství různých přístupů, a tím pádem i průniků mezi nimi, není snadné. Svou práci autorka zasadila do kvalitních teoretických východisek podepřených dostatečným množstvím odborné literatury. S radostí tak mohu práci doporučit k obhajobě.

Pro obhajobu uvádím tyto podněty k diskusi:

1. Kap 2.3.2.1 – použila autorka skutečně nejnovější vydání učebnice?
2. Co je podle autorky důvodem, že se učebnice věnují názvosloví stručně a proč by tomu mělo být jinak?

V Praze dne 2.9.2014

PhDr. Martin Rusek, Ph.D.